

die zich met economische studiën bezighielden, thans is het Mr. Pierson, die met zijn *Leerboek der Staathuishoudkunde*¹⁰⁾ eene eerste plaats in onze Hollandsche economische literatuur inneemt. Die mutatie van personeel beduidt echter geen verandering van beginsel; in welke opzichten Vissering, de Bruyn Kops en Pierson ook mogen verschillen, aanhangers der oude school zijn zij in beginsel allen. Ook Mr. Pierson, in hoe aangenamen vorm hij ook de scherpe zijden der klassieke school heeft weten weg te nemen, moet toch onder hare besliste aanhangers gerekend worden. Terecht mocht Prof. Buys¹¹⁾, bij de uitreiking van de eeremedaille der Thorbeckstichting aan Mr. Pierson, waarschuwen tegen de opvatting, alsof de schrijver van het *Leerboek* aan de oude staathuishoudkunde den rug zou hebben toegekeerd. Zeker werd op sommige onderdeelen kritiek uitgeoefend, maar wel verre dat de critiek de fundamenten van de oude wetenschap omverhaalde, strekte zij enkel om daaraan nieuwe vastheid te geven. Inderdaad mag Pierson's boek als een standaardwerk der oude economie worden geprezen. Al had breedere uiteenzetting van het karakter en de methode der economie mogen worden verwacht, toch kan het ontbreken hiervan niet op de debetzijde der klassieke school ten onzent worden geplaatst, daar het proefschrift van Dr. Heymans¹²⁾ deze leemte op hoogst verdienstelijke wijze aanvult.

Hiertegenover nu kan de nieuwe richting op niets wijzen, wat dezen arbeid evenaart. Wel zijn in haar kamp onderscheidene belangrijke geschriften verschenen, maar een systematisch leerboek, waarin een economisch stelsel wordt ontwikkeld, gebouwd op de stellingen, die door de historische school en hare veelzijdige vertakkingen worden aangehangen ontbreekt ten eenen male: